

Sygnatura akt VIII C 284/17

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko R. O.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 284/17

UZASADNIENIE

W dniu 5 września 2016 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu R. O. powództwo o zapłatę kwoty 1.414,91 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 456,94 zł od dnia 20 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 229,96 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością umowy pożyczki. Skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne, zaś podjęte przez powoda działania zmierzające do ugodowego rozwiązania sporu, nie przyniosły rezultatu. Powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność została przelana przez (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę komandytowo-akcyjną, z kolei umową o przelew wierzytelności z dnia 7 stycznia 2016 roku prawa do wierzytelności wobec pozwanego przejął powód.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-3)

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu.

(postanowienie k. 4)

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości.

Na rozprawie w dniu 22 marca 2017 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany nie stawił się na termin rozprawy, zawiadomienie o terminie rozprawy doręczono

w trybie awizo, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół do wyroku zaocznego k. 25)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2014 roku pozwany R. O. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...), na mocy, której udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 1.500 zł. Kwotę pożyczki wraz z odsetkami oraz dodatkowymi opłatami w łącznej wysokości 3.042,44 zł pozwany zobowiązał się spłacić w 46 tygodniowych ratach po 66,14 zł każda.

(umowa pożyczki k. 13-14v, okoliczności bezsporne)

W dniu 7 stycznia 2016 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G. zawarła z powodem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności.

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 10-11, okoliczności bezsporne)

W dniu 21 stycznia 2016 roku powód sporządził pismo zawierające zawiadomienie dłużnika dokonany przelewem wierzytelności, a także wezwanie do zapłaty. W obu pismach zobowiązanie pozwanego określono łącznie na kwotę 1.485,03 zł. Powyższe pisma nie zawierały dowodu nadania ani zwrotnego potwierdzenia odbioru przesyłki.

(wezwanie do zapłaty k. 15, zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności k. 16)

Pozwany do dnia wyrokowania nie uregulował wskazanego zadłużenia, dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie wobec niewykazanie legitymacji czynnej powoda.

Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność

w stosunku do pozwanego R. O. wynikająca z zawartej przez pozwanego z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

w dniu 4 lipca 2014 roku umowy pożyczki o numerze (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w G., nie złożył bowiem umowy cesji wierzytelności zawartej - według twierdzeń powoda - między pierwotnym wierzycielem - (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką komandytowo-akcyjną z siedzibą w G.. Powód załączył w poczet materiału dowodowego wyłącznie umowę sprzedaży wierzytelności zawartą w dniu 7 stycznia 2016 roku z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką komandytowo-akcyjną z siedzibą w G., nie wykazując jednak w żaden sposób, że podmiot ten wcześniej nabył wierzytelność względem pozwanego od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Z treści § 1 komentowanej umowy sprzedaży wierzytelności wpisano wyłącznie, że (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowo-akcyjnej z siedzibą w G. przysługiwały wierzytelności pieniężne wobec dłużników, które zostały nabyte w drodze umowy cesji stanowiącej załącznik nr 4 oraz załącznik nr 5

– od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., będącej wierzycielem z tytułu zawartej przez tę spółkę z dłużnikami umów pożyczek. Wskazane § 1 powyższej umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 7 stycznia 2016 roku załączniki nr 4 i nr 5 - nie zostały jednak złożone do akt jako dowody w sprawie, nadto podkreślić

należy, że samo to oświadczenie w żaden sposób nie mogłoby i tak dowodzić i nie dowodzi skutecznego nabycia wierzytelności od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę komandytowo-akcyjną z siedzibą w G.. To stanowi wyłącznie oświadczenie zawarte w dokumencie prywatnym, jakim jest przedmiotowa umowa, złożone przez osobę, która podpisała umowę i bez poparcia go dodatkowym, źródłowym materiałem dowodowym nie wykazuje przejścia wierzytelności, o której mowa. Tylko w takim zakresie nie budzi wątpliwości Sądu orzekającego w sprawie. Nie mniej jeszcze raz podkreślić należy, że oświadczenie takie nie zastępuje dowodu przelewu wierzytelności.

Jednocześnie powód złożył wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowo-akcyjna z siedzibą w G. a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. z dnia 7 stycznia 2016 r., który to jednak dokument nie stanowi dowodu na zawarcie umowy cesji, o której mowa w § 1 tejże umowy. Dokument ten, sporządzony w formie tabeli, bez wskazania kto jest jego autorem i bez żadnego podpisu, może być postrzegany co najwyżej jako tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że autor dokumentu złożył oświadczenie zawarte w jego treści. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tego dokumentu bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, w szczególności umową cesji zawartą pomiędzy powodem a pożyczkodawcą, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Przy czym podkreślić należy, że wobec braku bliższych danych, co do osób sporządzających przedmiotową tabelę i braku jakichkolwiek podpisów pod nią trudno jest nawet przyjąć, że w istocie ta stanowi dokument prywatny.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanego. Zgodnie zaś z treścią przepisu

art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa.

Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości.

W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.